

سروران روحانی با تقدیم تحیات امنع ابهی

همانگونه که مستحضر می باشید در برنامه گذشته به اهمیت امر تبلیغ پرداخته و سعی نمودیم وجوه مختلفه آن را از خلال حیات پرمهر و آموزه های حضرت عبدالبهاء بیاموزیم و در زندگانی روزانه مورد استفاده قرار دهیم. از سوی دیگر میدانیم که همواره عمل تبلیغ با اصل حکمت و پرهیز از هیاهو و قیل و قال، همراه و قرین بوده و این امر در آثار مبارکه بسیار مورد تأکید قرار گرفته است.

در برنامه ای که با عنوان "حکمت و بیان" تهیه و اجراء آن به شما عزیزان پیشنهاد میگردد، قصد آن است که در ضمن مطالعه آثار مبارکه و پیامهای بیت العدل اعظم الهی یک بار دیگر خود را به این امر مهم و حیاتی متذکر داریم.

بیت العدل اعظم الهی در پیام مورخ ۱۵ مهر ۱۳۸۶ میفرماید:

"احبای الهی باید پرده دری نکنند، آشکار پنهان باشند و با کمال ظهور، در پس حجاب، به حُسن تدبیر، با جمیع احزاب مُراوده نمایند و از فساد و فتنه بدخواهان اطلاع یابند و به رموز خفیه ایشان آگاه شوند".

امید آنکه با تعمق در مطالب این برنامه بتوانیم بیش از گذشته در میدان تبلیغ حکیمانه حاضر و قائم باشیم.

تأییداتتان مدام

حضرت بهاء الله میفرماید:

"امروز نه خائف مستور محبوب است و نه ظاهر مشهور. باید به حکمت، عامل باشند و به خدمت امر، مشغول"
منتخباتی از آثار حضرت بهاء الله ص ۲۲۱

عنوان: حکمت و بیان

قسمت روحانی

۱- مناجات شروع

۲- ذکر دسته جمعی (ای رب فاجعل رزقی جمالک...)

۳- لوح مبارک حضرت بهاء الله

۴- بیانات مبارکه حضرت بهاء الله

۵- بیانات مبارکه حضرت عبدالبهاء

قسمت اداری

۶- بیانات مبارکه حضرت ولی امرالله

۷- حکمت تبلیغ در شرایط دشوار کنونی

۸- قسمتهائی از دستخطهای بیت العدل اعظم الهی

۹- از حضرت عبدالبهاء بیاموزیم

۱۰- شور و مشورت:

با توجه به مطالب فوق، حکمت، در وظایف فردی ما چگونه متحقق میگردد؟

۱۱- برنامه اطفال و نوجوانان

قسمت اجتماعی

۱۲- انس و الفت

۱۳- مناجات خاتمه (به انتخاب جمع).

هُوَ اللهُ

ای پروردگار، مرا بیدار کن، هشیار نما، از غیر خود بیزار کن و به محبّت جمالت گرفتار نما، نفخه روح القدس بخش و ندای ملکوت ابهی به گوش رسان. قوت روحانی عطا کن و سراج رحمانی در زجاج قلب بر افروز از هر بندی آزاد کن و از هر تعلقی نجات ده، تا جز رضای تو نطلبم و به غیر از روی تو نجویم و دون راه تو نپویم. نفوس غافله را هشیار کنم و ارواح خفته را بیدار نمایم. تشنگان را آب حیات بخشم و مریضان را شفای الهی دهم. هر چند حقیرم، ذلیل، فقیرم، اما پشت و پناهم توئی و معین و ظهیر هم توئی تأییدی عنایت فرما که کلّ حیران گردند. خدایا توئی مقتدر و توانا و بخشنده و دهنده و بینا.

ع ع

مناجات چاپ آلمان ص ۶۰

۳-لوح مبارک حضرت بهاءالله

جمال قدم در لوحی به تاریخ ۹ ذی الحجّة ۱۲۹۸ به امضاء خادم الله فرمودند:

امری که اهمّ از جمیع امور است، امر تبلیغ است. مکرّر از لسان قدّم این کلمه اصغا شد، بر جمیع دوستان این امر لازم و لکن به حکمت و بیان. چه، اگر امری از امور که الیوم واجب و لازم است سبب ضوضاء شود عمل به آن جایز نه. باید به کمال حکمت و بیان نطق نمود بدون ذکر این امر، و بعد که ارض را مستعدّ یافت، کلمه را القا نماید. تجاوز از این حدّ جایز نبوده و نیست. جمیع مبلّغین، حَسَب الامر، باید به تعلیمات مقررّه ناظر باشند که مباد طفل عالم عرفان، به غذای ثقیل، در اوّل امر هلاک گردد و به بلوغ حقیقی که مقام عرفان حضرت مقصود است فائز نشود.

و همچنین باید به مُستمعین و طالبین بعد از اقبال القا نمود آنچه را که لَدی الله محبوب و مقبول است، که مباد نزاع و جدال و فساد از احدی ظاهر شود و سبب حُجَبات اهل عالم گردد. باید کلّ به یقین مُبین بدانند که مقصود حق از ظهور، فساد و جدال و نزاع نبوده و نیست. بلکه از برای اتّحاد قلوب و الفت نفوس و اصلاح عالم و رفاهیت کلّ آمده و اگر این مطالب را فی الحقیقه کما یَنْبَغی ادراک ننمایند، شاید سبب فتنه و اضطراب گردند.

مجموعه آثار قلم اعلی، شماره ۲۷، ص ۴۳-۴۴

"گویا ذائقه در عالم قطع شده و قوه ادراک مفقود ، چه که اکثری از عباد حلاوت بیان حضرت رحمن را نیافته‌اند و آنچه از ملکوت قدرت ظاهر شد ادراک نموده‌اند ، به نفاق مشغولند و از نیر آفاق محجوب . از حق میطلبیم نفوسی که از بحر حیوان آشامیده‌اند و به رَحیق مَخْتوم فائز گشته‌اند، به کتاب الله و آیاته متمسک شوند ، یعنی ملاحظه کنند و تفکر نمایند و مردگان ارض را از نفحات آن به حکمت و بیان زنده کنند . به یقین بدانید این نفوسی که ایوم به طراز محبت مزینند و به اسم حق جلّ جلاله مذکور، اگر به خدمت امر قیام نمایند یعنی به کمال حکمت به تبلیغ امر الهی مشغول شوند، یعنی لله ناطق گردند و لله ذاکر البتّه عالم نحاسی را به عالم ذّهبی تقلیب نمایند . طوبی از برای نفوسی که امروز را ادراک نمودند و به شرایط آن عمل کردند . فنای عالم واضح و مشهود و سدره ظهور بر اعلی مقام طور، ظاهر و ناطق

آیات الهی ج ۲ ص ۲۲۴

"انسان می‌تواند افسردگان را به ماء عنایت تازه نماید و مردگان را به کوثر حیوان زنده کند، مین دون أن ینطق بما کان منکراً فی عُرف العباد ... طوبی از برای نفسی که ناس را از دریای بیان رحمن بنوشاند بدون آن که به کلمه‌ای تکلم نماید که سبب اعراض و اعتراض شود... فی الحقیقه مُدارا بسیار محبوب است. هر نفسی که فی الجمله اقبال نمود، بعد خود او اکثر مطالب را ادراک می‌نماید. و لکن اگر در اوّل، کلمه‌ای که فوق طاقت اوست اظهار شود، تحمل نکند و بر اعراض قیام نماید."

مجموعه آثار قلم اعلی، شماره ۲۷ ص ۲۶۴

"و حکمت آن چیزی است که ناس را از تقرب منع ننماید و انسان را در ورطه هلاک نیفکنند... باری معنی حکمت آنکه، فصل کلی نشود چه اگر فصل به مقام خود منتهی شود، دیگر کسی تقرب نجوید تا کلمه الله را اصفا نماید..."

آثار قلم اعلی ج ۶ ص ۱۰۰-۱۰۲

" بساط تبلیغ باید در جمیع احوال ممدود گردد، زیرا تأیید الهی موکول بر آن، اگر نفسی به جان و دل در نهایت همت، کمر بر تبلیغ امر الله نبندد، البتّه از تأیید ملکوت ابهی محروم ماند. ولی باید به حکمت باشد و حکمت این است که به مُدارای الهی و محبت و مهربانی و صبر و بردباری و اخلاق رحمانی و اعمال و افعال ربّانی تبلیغ نماید نه اینکه به صمت و سکون پردازد و به گلی فراموش نماید. خاصه احبای الهی را فرداً فرداً به تبلیغ امر الله تشویق نمائید که حکمت مذکوره در کتاب، نفس تبلیغ است ولی به مدارا. تا تأییدات الهیه احاطه نماید و توفیقات صمدانیه، رفیق گردد"

مأده ۵ ص ۷۷

حضرت عبدالبهاء میفرمایند:

در الواح الهی ذکر حکمت گشته و بیان مُراعات مُقتضیات مکان و وقت شده. مراد سکون روحی و شؤن عُنصری نبوده، بلکه مراد الهی این بوده که شمع در جمع برافروزد نه در صحرای بی نفع. ماء فیض الهی بر ارض طیّبه نازل گردد، نه ارض جُرزه و إِلَّا خاموشی شمع را حکمت نتوان گفت و پریشانی جمع را علامت وحدت نتوان شمرد. افسردگی و مردگی، حیات و زندگی تعبیر نشود و ناتوانی و درماندگی، هوشمندی و زیرکی نگردد.

مأئده ج ۵ ص ۷۳

۶-بیانات مبارکه حضرت ولی امرالله

حضرتشان در توقیع مبارکه مورخه ۲۴ نوامبر ۱۹۲۴ نظر یاران امریک را به خصائص برجسته ای از روش تبلیغی حضرت عبدالبهاء با بیانی بدین مضمون جلب می فرمایند :

« در کلیهٔ احوال محبوب خود حضرت عبدالبهاء و طریقهٔ تبشیر و تبلیغ او را به خاطر آوریم . او با حکمت تام و مهارت کامل با فِرَق مختلفه تماس حاصل می‌کرد . در ملاقات های اولیه با نهایت دقت و بُردباری و حضور ذهن، بیان مطلب می فرمود. در جمیع خطابات خود وسیع النّظر بود، و با علُو فکر تعالیم و اصول مُحکمهٔ امریه را تشریح و تبیین می نمود. با صبر و سکون و دقت و تدریج، پرده از وجه حقایق مُنیره این آیین مقدس بر میداشت . با عاطفه و احساس شدیدی خلق را دعوت به ملکوت الهی می فرمود، و با عشق و ایمان ،مطالب و حقایق عالیه را به مُستمعین القاء مینمود ، با وجود چنین شعله و حرارت و انجذابی ، وقار و سکون را در مُباحثات خود از دست نمی داد و با لحنی مطمئن به صحبت بر می خواست . در عقاید و آراء خویش چون جَبَل آهنین محکم و متین بود ، و در طُرُق حیاتی بسیار وقور و سنگین مَشی می فرمود. آن مولای عالمیان با چنین خصائص برجسته ای به تبلیغ و انتشار امر حضرت بهاءالله قیام فرمود .»

" ... در مورد حکمت تبلیغ در تحت شرایط کنونی ، لازم به ذکر است که حضرت بهاءالله ، هریک از افراد اَحْبَاء را مُوْطَف و مُکَلَّف به تبلیغ اَمْرالله نموده اند؛ زیرا انجام این فریضه ربّانی، لازمه استمرار تأییدات غیبیه رحمانیه و وسیله تحقّق وُعود الهیه و استقرار نظم بدیع جهان آرای جمال اُبهی می باشد. به علاوه در نقاطی که جامعه اسم اعظم با تضییقات شدید، مُواجه است، تبلیغ انفرادی - از طریق ارائه اطلاعات صحیح درباره آیین بهائی و کمک به رفع تعصبات - جهد و کوششی در حفظ و صیانت اَمْرالله محسوب می شود. اَحْبَاء با اجرای این وظیفه روحانی در چارچوبی که بیت العدل اعظم تعیین فرموده اند موفق خواهند شد که هم دامنه تبلیغ را روزه روز گسترش دهند و هم موجب جلب توجه بی دلیل نگردند "

(مکتوب دارالانشاء بیت العدل اعظم در جواب یکی از اَحْبای ایرانی ساکن کانادا ؛ مورخ ۱۳ ژانویه ۲۰۱۳)

۸-قسمتهائی از دستخطهای بیت العدل اعظم الهی
در مکتوب مورخ ۷ جون ۲۰۰۷ دارالانشاء بیت العدل اعظم چنین ذکر شده است:"سرعت تحقّق وعود الهیه در آن خطه مبارکه تا حدّ زیادی به جدّیت احبای عزیز در میدان تبلیغ با رعایت حکمت وابسته است ." و در مکتوب مورخ ۱۹ آگست ۲۰۰۷ از همان اداره اضافه گردیده است: در حال حاضر خدمتی مقبولتر از تبلیغ انفرادی با حکمت و بدون جلب توجه نیست. اعلان عمومی امر مبارک در شرایط فعلی ایران، به هیچ وجه صلاح نیست. احبای عزیز باید به وظایف خود با حکمت و درایت و حفظ حُرمت شرایط محلی اقدام نمایند و بقیه را به اراده غالبه الهیه واگذارند.»
احبای عزیز باید بدانند که یکی از اساسی ترین وظایف روحانیان در این ایام اینست که علی رغم تمام فشارها و تضییقات وارده، وحدت خود را حفظ نموده یکدیگر را در کمال محبت و مهربانی تقویت و حمایت نمایند و با توسّل و توکّل به الطاف و عنایات جمال اقدس اُبهی با جدّیت و حکمت به انجام وظائف روحانیّه خویش ادامه دهند.

۴ سپتامبر ۲۰۰۸

«اطمینان داریم که در اجرای وظایف مقدسه روحانیه ای که حضرت بهاءالله مقرر فرموده اند، به هیچ وجه فتور نمی ورزید. بدون توجه به تلقینات مداومی که شما را به داشتن ایمان، ولی سکوت درباره آن فرا میخواند، با حکمت و دور از تظاهر و قیل و قال به تبادل افکار درباره ترقی و سربلندی ایران مشغولید. زیرا به خوبی میدانید که ایمان به یک حقیقت را نمی توان از اظهار و بیان آن جدا ساخت.

۲۸ جولای ۲۰۰۸

جورج اورلتیمر در خاطراتش چنین نقل میکند:

حضرت عبدالبهاء به آقای ویل فرمودند:

"پیام امر مبارک را منتشر کنید، شما باید این کار را با رعایت حکمت انجام دهید. ابتدا طوری صحبت نکنید که دیگران مُتَحیر و سرگردان شوند. دربارهٔ موضوعاتی صحبت کنید که برای ذهن شنوندگان مناسب باشد... بر تعالیم مبارکه تأکید کنید، همانطور که من در امریکا عمل کردم. بگوئید که ظلمت جهالت افق شرق را تیره و تاریک نموده بود، تعصبات دینی از یک طرف، ظلمت ارتجاع نژادی از طرف دیگر، تعصبات سیاسی از طرف دیگر، تعصبات جاهلیه از طرف دیگر، نفس پرستی و حفظ مصالح و مُحَرکهای شخصی، جمیع اینها افق شرق را تاریکتر از شب تیره نموده بود. در چنین موقعی فجر هدایت، حضرت اعلیٰ طلوع کرد. حضرت بهاءالله مثل خورشید درخشید و جمیع این ظلمات به نور تبدیل شد. این انوار جز تعالیم حضرت بهاءالله نیست. جمیع آنها را بیان نمائید. این است معرفی امر مبارک. این را به هر کلیسائی، اجتماعی یا هر گروهی از مخاطبان بگوئید. سپس آنچه که اهمیت دارد این است که اگر نفسی را علاقمند و مستعد یافتید با آنها عمیقاً در این نهضت دینی وارد شوید."